

HILKE ROSENBOOM • **Prensesin El Kitabı**

HILKE ROSENBOOM 1957'de doğdu. Çocukluğunu Manş Denizi'ndeki Juist ve Baltrum Adaları'nda geçirdi. Kiel'de dilbilim okudu, Hamburg'daki Gazetecilik Yüksek Okulu'nda öğrenim gördü. *Stern* dergisinde on beş yıl muhabir olarak çalıştı. 1995 yılından itibaren yetişkinler ve çocuklar için çok sayıda roman kaleme aldı. 2008'de geçirdiği hastalık sonucu hayatını kaybetti.

© S. Fischer Stiftung, Hamburg (çeviri)

Bu kitap, çağdaş Alman edebiyatı dizisi ADIMLAR/SCHRITTE Projesi çerçevesinde S. Fischer Vakfı (Berlin), Ernst Reuter Girişimi ve Pro Helvetia desteği ile Sezer Duru (İstanbul) ve Egon Ammann (Berlin) editörlüğünde yayımlanmıştır.

Das Handbuch für Prinzessinnen

© 2006 Carlsen Verlag GmbH, Hamburg

İletişim Yayınları 1873 • Çocuk Kitapları Dizisi 110

ISBN-13: 978-975-05-1188-2

© 2013 İletişim Yayıncılık A. Ş.

1. BASKI 2013, İstanbul

EDİTÖR Bahar Siber

KAPAK Suat Aysu

UYGULAMA Hüsnu Abbas

DÜZELTİ Arzu Nilay Kocasu

BASKI ve *CILT* Sena Ofset · SERTİFİKA NO. 12064

Litros Yolu 2. Matbaacılar Sitesi B Blok 6. Kat No. 4NB 7-9-11

Topkapı 34010 İstanbul Tel: 212.613 03 21

İletişim Yayınları · SERTİFİKA NO. 10721

Binbirdirek Meydanı Sokak İletişim Han No. 7 Çağaloğlu 34122 İstanbul

Tel: 212.516 22 60-61-62 • Faks: 212.516 12 58

e-mail: iletisim@iletisim.com.tr • web: www.iletisim.com.tr

HILKE ROSENBOOM

Prencesin El Kitabı

Das Handbuch für Prinzessinnen

RESİMLEYEN *Franziska Harvey*

ÇEVİREN *Dilek Zaptçiođlu*

Kitaptaki Özel İsimlerin Okunuşları

Missy	Misi
Elina	Elina
Yakov	Jakov
Teresa	Tereza
Belle von W.	Bel fon V.
Bremerhaven	Bremerhafen
Anni Wetterstein	Ani Veterştayn
Gedeon Glanik	Gedeon Glanik
Bay Heimann	Bay Haynman
Irene	İrene
Bayan Blatt	Bayan Blat
Natalia Neubaum	Natalia Noybauğm
Korinna König	Korina König
Tim Torstadt	Tim Torştat
Prenses Sophia	Prenses Sofiya
Hohenstein Hanedanı	Hoğenştayn Hanedanı
Prenses Katharina	Prenses Katarina
Amalie Iwana Annabelle	Amalie İvana Anabel
Maria Terasa Sophia	Maria Tereza Sofia
Elina Charlotte	Elina Şarlote
Missygunde Magdalena	Misigunde Magdalena
Josefine von Watzilowki	Yozefine fon Vatsilovski

Windstrasse	Vindştrase
Denise Dudelberg	Dönis Dudelberg
Liese Lampe	Liğze Lampe
Sabine Sumpfohr	Zabine Şumpfoğr
Hasenbein	Hazenbayn
Anna Pech	Anna Peh
Zeus Sokağı	Tseus Sokağı
Caroline	Karoline
Bay Romanow	Bay Romanov
Theo	Teo
Waldsteinchen Şatosu	Valştaynhen Şatosu
Bayan Mollenschieber	Bayan Molensığber

Önsöz

Olayların nasıl geliştiğini düşünüyorum da, bunlar asla bir kitapta okunacak ya da bir sinema filminde izlenecek şeyler değil. Kitaplarda veya filmlerde *gerçek* prenseslere çok az rastlanır çünkü. Aslında başta sadece rol yapıyorduk, doğru. Yani başlangıçta herhangi bir kitapta veya filmde de oynuyor olabilirdik. On - on bir yaşlarında birkaç kız, ailelerinin onları tenis ya da binicilik kursuna yollayacak ya da bilmem ne yaptırarak parası olmadığı için, can sıkıntısından çok özel bir oyun icat edip oynuyor.

Prensesçilik oynuyorduk. Her gün hem de. Prensestik biz. Baştan aşağı birer prenses. Kendimizi prensesler gibi hissediyorduk. En azından çoğu zaman. Bunun bir nedeni vardı: Kitabımız.

PRENSESİN EL KİTABI.

Missy kitabı ya da daha doğru bir deyişle kitaptan arta kalan sayfaları babasının kitapçı dükkânının arkasındaki bir sandıkta bulup eline aldığı günlerde, hepimiz dünyaya küsmüştük aslına bakarsanız.

O zamanlar başımızdaki en berbat sorunların bir listesini vereceğim şimdi. İşin en, en berbat tarafı ise, bu berbat listenin sonunun bir türlü gelmemesiydi:

Kasım ayı başındaki en berbat sorunlar (özet halinde):

1. Missy hep üzgündü (herhalde annesi ardında hiçbir iz bırakmadan sırta kadem bastığı için).
2. Elina'nın evde çok başını ağrıtıyorlardı. (Missy'yle benden farklı olarak Elina'nın kocaman bir ailesi vardı. Ama bütün aile o günlerde acayip stres altındaydı, çünkü Mavi Ay ölmek üzereydi. Mavi Ay, Rusya kökenli ünlü bir gül cinsiydi ve Elina'nın amcası Yakov, bu gül sayesinde ailesiyle birlikte zengin olacağını umut ediyordu.)
3. Teresa evden kaçmıştı. (Başlangıçta bize bile nedenini söylemek istemiyordu.)
4. Teniskuyruklar! (Teniskuyruklar okulumuzdaki beş kızdı. Gerçi sadece içlerinden birinin babası gerçekten tenis oynuyordu ama öteki dört

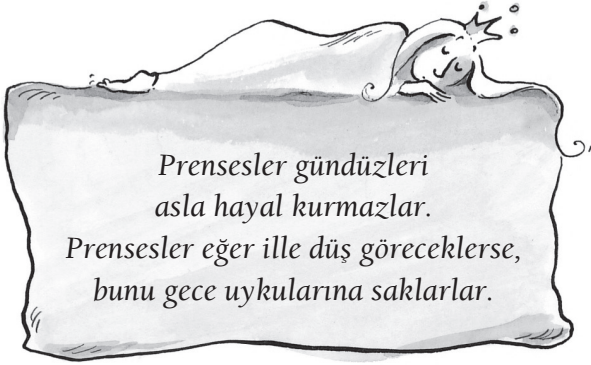
kızın babaları da bu işi rahatlıkla yapabiliirdi. Teniskuyruklar hep pastel rengi markalı giysilerle dolaşır, bağlayıp atkuyruğu yaptıkları saçlarını aptal keplerinin arkasındaki delikten dışarı salardı. Bize her fırsatta eziyet ettiklerini söylememe bilmem gerek var mı?)

Kasım ayı başındaki iyi şeyler (ayrıntılı tam liste):

1. Ben o kadar fena durumda değildim. (Ev işleri görüldüğü sürece Sosyal Hizmetler bizi rahat bırakıyordu. Sosyal Hizmetler'deki kadın kafayı düzenle ve temizlikle bozmuştu. Bir annenin çocuğuyla yeteri kadar ilgilenip ilgilenmediği bunlardan anlaşılırmış. Oysa annem tekerlekli sandalyede oturduğu ve evde artık toz falan alamadığı halde benimle eksiksiz ilgileniyordu, ama bunu nedense kimse anlamak istemiyordu.)
2. Bir "Prensesler Kulübü"müz vardı ve Elina, Missy ve benden oluşuyordu. Sonra aramıza Teresa da katıldı.
3. "Prensesin El Kitabı"na sahiptik! Sayfaları tam değildi. Aslında elimizde sadece birkaç sayfası vardı, kesin konuşmak gerekirse tam sekiz sayfa. Bu sekiz sayfa bile "Prensesin El Kitabı"nın dünyanın en harika kitabı olduğunu göstermeye yetiyordu.

Kısacası prensesçilik oynuyorduk. Her gün okuldan sonra. Sabahları uyandığımda bir prenses olduğumu hayal ediyordum. Akşam gözlerim kapanırken

içimden, “İyi geceler Prensesim,” diyordum. Bunun tam nasıl bir şey olduğu, prenses olunca nasıl davranmak gerektiği, başkalarına karşı yapılacak şeyler – bütün bunlar kitabımızda yazılıydı. Yalnız tek bir şey vardı yazmayan: Prenses hikâyelerinin çoğunlukla mutlu sonla bittiği. Bizim hikâyemiz de öyle bitti. Zaten her şey yeterince heyecanlı ve bu heyecan hâlâ sürdüğünden mutlu sonu kendime saklayıp yapay bir merak uyandırmak niyetinde değilim. Yani, diyeceğim şu: Her şey iyi sonlandı, hatta o zamanlar rüyalarımızda bile göremeyeceğimiz kadar güzel sonlandı. Bunun nedeni neydi, biliyor musunuz?

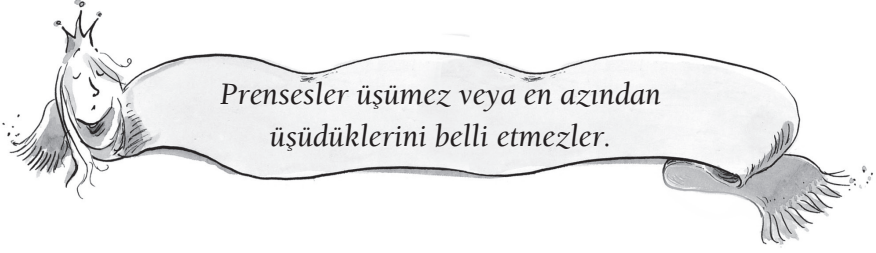

BİRİNCİ BÖLÜM

Prensesler Buz Gibi Kış Öğleden Sonralarında Ne Yaparlar...

Bu özel kış mevsiminde şehrimizin sokaklarında buz gibi soğuk bir rüzgâr esiyordu. Rüzgâr denizden geliyordu, felaket soğuktu ve balık kokuyordu. Hava o kadar ayaza kesmişti ki, Elina'nın amcası Yakov, Elina'nın iki halasını birden Mavi Ay'a yünden bir hırka örmeye ikna etmek için çabalıyordu. Mavi Ay, Yakov amcanın balkonda yetiştirdiği bir Rus gülünün adıydı; ama o, kadifemsi gri yapraklara sahip bir gülden çok daha fazlasıydı. Gerçi bundan daha epey söz edeceğiz.

Öğleden sonra çay saatimiz gelmişti. Her öğleden sonra saat dört buçukta bende buluşuyorduk. Bütün prensesler öğleden sonraları saat dört buçukta çay içerler. Dört buçuk çay içmek için çok şık bir saattir. Kalorifer şöyle böyle sıcaktı ama duvarlara yaklaşıldığında dışarısının ne kadar soğuk olduğu hemen hissediliyordu. Şalımı omuzlarıma daha sıkı doladım.

*Prensesler üşümez veya en azından
üşüdüklerini belli etmezler.*

En sakin yüz ifademle pencereden dışarıya, sokağa bakıyordum ki, Missy karşıdaki evinin kapısından çıktı. Her zamanki gibi çaya tam zamanında geliyordu. Hava minicik kar taneleriyle doluydu, acayip bir soğuk vardı anlayacağınız. Ama Missy suratını hiç asmadan her zamanki rahat ifadesiyle yürüyordu.

*Prensesler surat asmaz. Yani, söylediğim gibi,
yüzlerinde her hava koşulunda ve durumda tamamen
sakin bir ifade vardır.*

Sakin yüz ifadesi Missy'de özellikle hayran olduğum şeylerden biriydi. Dışarıya karşı hep en kahraman halini takınırdı ama aslında içten içe kederliydi. Çünkü Missy annesiz büyüyordu. Annesinin geri geleceğine hâlâ inanıyordu ama ortada bunu haklı çıkartacak en ufak bir işaret yoktu.

Missy eskiden annesine ait olduğuna inandığı krk bir manto yakasıyla avizeyi andıran bir Őapka takmıŐtı, üzerinde kendisinin daralttığı bir manto vardı. Alttan, bağcıklı çizmeleri görünüyordu; hafif kırdığı sol dirseğine bir Őemsiye takmıŐtı. Hava raporunda sağnak yağmur uyarısı yapılmamıŐ olsa da, Missy her zaman yanında bir Őemsiye taŐırdı. Missy çok zayıftı, ayrıca elleriyle ayakları da ufacık ve çok narindi. Cildi yumuŐacık ve bembeyazdı, bazen damarları bile seçilebiliyordu. Onu ok Şık buluyorduk. Tam bir prenses gibiydi. Missy annesinin İngiliz olduğunu tahmin ediyordu, bir toprak soylusu. Bu nedenle serin havadan hoŐlanırdı ve cereyanda bile kalsa hiç hastalanmazdı. Missy'yle babası tam karŐımızdaki binanın giriŐ katındaki devasa bir dairede yaŐıyorlardı. Katın bir tarafında Missy'nin babasının çizgi roman ve ikinci el kitaplar sattığı sahaf dkknı vardı, öteki tarafındaysa yarım düzine küçük odadan oluŐan evleri. Missy'ye özellikle evlerinin karanlık ama tavana kadar kutu kutu kitaplarla dolu bodrumu için gıpta ederdim. Dkknın sürekli müŐterilerinden kim bilir kaı bu loŐ kitap labirentinde yolunu kaybedip bir daha hiç bulmamayı umut etmiŐti acaba? Ama Missy'nin hayalinde kitapçı değil, terzi olmak yatıyordu. İleride Paris'te veya Londra'da yaŐamak, burnu havada dolaŐan o malum insanlara elbise dikmek istiyordu. Onun bu işi çok iyi becereceğinden hiç kuŐku duymuyordum. Missy eliŐi, dikiŐ nakıŐ ve sanat derslerinde hep en yüksek notları alırdı. Birinin resmini yaptıtında kim olduğunu hemen anlardınız.